

תת"ע (חיפה) 628-06-25 - מדינת ישראל נ' עבד אלכרים ח'מאיסי

תת"ע (חיפה) 628-06-25 - מדינת ישראל נ' עבד אלכרים ח'מאיסי

תת"ע (חיפה) 628-06-25

מדינת ישראל

נגד

עבד אלכרים ח'מאיסי

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחיפה

[30.12.2025]

כבוד השופט אור לרנר

החלטה

בקשה לביטול פסק דין בהיעדר.

הנאשם טוען כי לא זומן לדיון בעניינו כדיון, וכי גילה אודותיו רק עת ניגש למשרד הרישוי. כן טוען כי אף בא כוחו לא קיבל כל זימון לדיון. בנוסף, טוען כי הוא שביקש להישפט, מאחר והוא לא נהג ברכב בעת ביצוע העבירה. לדבריו, מי שנהג היה מר חאלד דקדוקי ומשכך אי קבלת הבקשה תגרום לעיוות דין בעניינו. המאשימה לא הגיבה לבקשה.

על אף היעדר תגובת המאשימה, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

טרם אתייחס לגופו של עניין, אציין כי לא מצאתי לקיים דיון בבקשה בנוכחות הצדדים, מאחר ואין לכך הצדקה במקרה הנוכחי. ברע"פ 8427/17 מ"י נ' סאלם (25.3.18), סיכם כב' הש' שהם את ההלכה הנוהגת בעניין: "אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהיעדר. קיום דיון כאמור הוא הריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק הדין שניתן בהיעדר. עם זאת, על בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה".

הנאשם לא נימק ולא הצביע על טעמים המצדיקים קיומו של דיון במעמד הצדדים. בניגוד לטענות שהועלו ברע"פ 7419/06 טביבאן אהרון נ' מדינת ישראל, אליו הפנה הנאשם בטיעונו, הרי שטענות הנאשם שבעניינו, אינן מבססות עילה לקיום דיון במעמד הצדדים.

לא ברורה לי טענתו של הנאשם לפיה עיון בתיק בית המשפט מגלה כי לא מצוי כל אישור מסירה המעיד על זימונו כדין. הנאשם נשפט בהיעדרו לאחר שהוגש אישור מסירה לתיק, שסומן במ/1.
אישור המסירה הסרוק בתיק מלמד כי זימון לדיון נשלח לכתובתו הרשומה של הנאשם (עליה לא חלק), כשעל גביו מופיע שמו של הנאשם, תעודת הזהות שלו, מספר הדו"ח ותאריך ודעת הדיון. דבר הדואר נמסר לנציג המקבל דברי דואר בשם "אמיר", ביום 03.06.25; ואישור המסירה נחתם על ידי עובד הדואר. די בכל האמור כדי להקים את חזקת המסירה ואין בטענות בעלמא אותן מעלה הנאשם בכדי לסתור החזקה (רע"פ 8427/17 אמנון סאלם נ' מדינת ישראל).

באשר לטענת ב"כ הנאשם לפיה זימון לדיון היה צריך להישלח גם אליו, הרי שלא המציא כל אסמכתא לכך שייצג את הנאשם במועד הדיון שבעניינו (המסמך שנטען כי צורף בסעיף ח' לבקשה, לא צורף הלכה למעשה). יפוי הכוח הסרוק בתיק כלל אינו נושא תאריך, וממילא צורף רק ביום 12.11.25, כשבוע לאחר שניתן פסק הדין בהיעדר. למעלה מן הצורך יצוין כי גם לו אכן היה מיוצג הנאשם על ידי בא כוחו ביום הדיון, הרי שאין בעצם העברת הטיפול בתיק לטיפולו של אחר ואפילו עו"ד מטעמו, כדי לפטור את הנאשם עצמו מחובתו להתייצב לדיון כדי (עפ"ת 66594-03-24 ארתור דילן (2.5.24)).

בנוסף, אין בידי לקבל טענת הנאשם לפיה לא הוא שנהג ברכב בזמן ביצוע העבירה, אלא מר דקדוקי. עיון בתצהירם של השניים מגלה כי המדובר בתצהירים לקוניים, אשר אינם מבססים כדבעי את היותו של הרכב בחזקתו של מר דקדוקי; ור' לעניין זה הדברים שנאמרו בעניין סאלם המוזכר לעיל:

"כאמור, אין די בהכחשת העבירה בכדי להקים חשש לעיוות דין (עניין נג'אר). בעניין סמארה, טען המבקש כי אדם אחר נהג ברכבו במועד ביצוע העבירה, ולראיה צורף תצהירו של אותו אדם. נקבע, כי אין בכך די על מנת לבסס טענה של עיוות דין, שכן "תצהירו של מר יוסף סמארה, אשר ממנו עולה כי הוא ביצע את העבירה, הינו תצהיר סתמי, ואין בתוכנו כדי להעיד באילו נסיבות בוצעה העבירה, וכיצד זכור למגיש התצהיר מה היו מעשיו... כשנה טרם הגשתו של התצהיר" (וראו גם, רע"פ 2754/12 ביסמוט נ' מדינת ישראל (19.4.2012)).

אף הטענה בדבר תקינות מערכת מצלמות א/3 אין בה כדי לסייע לנאשם, שכן נקבע זה מכבר כי מדובר במערכת תקינה ואמינה (ר' תת"ע 690-04-20 מדינת ישראל נ' נאססרה חסן שאושר במחוזי בעפ"ת 62436-12-22). מעבר לכך, טענה לפיה התביעה נוהגת להגיע להסדרי טיעון במקרים כגון דא לא מתיישבת עם הטענה לפיה הנאשם כלל לא נהג ברכב.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחית ופסק הדין יעמוד על כנו.
זכות ערעור כחוק.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, י' טבת תשפ"ו, 30 דצמבר 2025, בהעדר הצדדים.